

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitivm Perfectionis, Et Virtvtvm Christianarvm

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

III. Regulæ nostræ ad mortale peccatum nequaquam obligante hinc tamen occasionem sumere ad eas facile transgrediendas non oportet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40105

& consiliorum Euangelicorum obseruationē nos ipsos obligauerimus, ac velut deuinxerimus. Religiosus enim idem sonat quod religatus ac reuictus, propterea quod non per divinā mandata solummodo ligatus sit & obstrictus; perinde ac reliqui Christiani, verum etiam per Euangelica consilia, quae Regulis ipsis comprehenduntur. Hac eadem de causa Religiosi ab Ecclesia vocantur Regulares, ob eam videlicet quam ad Regulas suas seruandas habent obligatiōnem, quod sane nomen in primis honorificum est, aque eo in Iure Canonico appellari solet. Hinc & nos à Concilio Tridentino & in Bullis Apostolicis à summis Pontificibus, dicimur Clerici Regulares. Nominis ergo nostro usque quaque respondere studeamus & quam maxime Regulares simus, ac Regularum nostrarum obseruantes, ut nomini quo dicimur, vita ex aequo respondeat.

Hunc S. Bernardus ad Religiosos quosdam, magno furore in perfectionis studio currentes, scribens, eosque ad infuore suo vterius progrediendum exhortatur.

Ep̄. 321. tans ait: Rogo vos fratres, & mentium obſtraires ſecro, ſcagite, & ſic ſtate in Domino dilectus. An- Elifimi, ſolliciti ſiemper circumfulodium ordi- na- diu ipſi Religionis Regulas custodie- nūm, ipſa nos cuſtodiatura ſit Religio, inque virtute & perfectione conſerua- tur.

Tota Samsonis fortitudo & robur in capitis capitellis ſita fuſſe prohibetur, hinc ſuas in deconsi vires amifit, & a Philiſtīis facili negotio vicit & vincitus est.

Quod sane egregia figura est rei, quam hic tractamus. Quia ſicuti Samsonis robur Deus in crinibus capitis ſitum effe voluit, eo quod Nazareus effet (qui ſtatus hinc erat velut modo Religiosus) ex vniuſi instituti & ſexte praefcripto intonſam Caſariem alere debebat, nec nouaculam ſuper caput ſuum admittere poterat, & quia callide & aſtu quodam ei capilli praefeti fuere, (quod Rodriguez exercit. pars 2.

arcānum ipſe ſuum ē nimio erga uxori Dalilam amore ſui oblitus detexiſſer, vna cum capillis Religionem & que & fortitudinem amifit: Simili ratione Virtus & robur Religiosi in re momenti ſes, periende ac capilli videntur) obſeruantia conſitit: Iunus qui pape Nazarei, id est, Religiosi & hos & capillos fouere, alere & nutritre tenemur, qui ſi nobis refecentur, ad instar Samſo- ni robore deſtituēmur, facile expugna- bimur, & ab iniuiciis noſtris Philiſtīis illis tartareis & dæmonibus, conſtrin- gemur.

C A P V T III.

Regula noſtra ad mortale peccatum ne- quaquam obligant: hinc tamen oc- caſionem ſumere ad eas facile transgredien- das non oportet.

R egulæ & Constitutiones noſtræ ad peccatum, ſive mortale, ſue veniale non obligant. Quod iſum eft de reliquis ordinationibus & mandatis ſuperiorum intelligendum, niſi dum ea in nomine Domini noſtri I eſt C H R I S T I, vel in virtute Sanctæ obedientiæ ſingillatim præſcribuntur, quemadmo- dum in ipliſ Constitutionibus declaratur.

Noluit ſiquidem B. P. eas in peccati laqueum & pedicam eſe: quamquam eſi hinc etiam temere violandarum occaſionem & anſam nemo accipere debet. Regule ſouciatio- ne & anſam nemo accipere debet. cietatio li- Qua persuasionē multos dæmon indu- cetur ad pec- cere ſolet, vt Regulas & præcepta ma- catum non iorum de facili violent.

Quapropter B. P. N. hinc nobis præ- perfecte ta- cepta peccandi occaſionem & laqueum, mensu- qui ex ipliſ Constitutionum & Regu- larum obligatione ſequi poterat, cri- pere, inde vero eadē à nobis integre

ce & per-

Amore potius Dei,
quam timo
reregule
sunt obser-
nanda.

In processione
Constit. §.1

Ioan. 14. 15

Nec bonus
Dei filius,
nec seruus
est, qui re-
gulat, eo
quo d' pecca-
to non ob-
stringant.

Seruare
regulas for-
midire p. o.
mi est man-
cipit

Quodidem est cum illo, quod apud D. Ioannem Redemptor Iesus ait: *Si diligisti me, mandata mea seruare. Aman-*

til sufficit amati voluntatem nosse: be-

ne morato filio satis est; solum patris sui

voluntatem scire, nullis utralijs timori-

bus extrinsecus opus sit.

Vnde quicumque Regulas propterea, quod ad peccatum & infernum non obli-

ligant, facile infringit; & patui dicit

bonus non est filius, imo ne quidem bo-

nus seruus.

Dic mihi obsecro, illene ex opinione tua bonus seruus foret, qui non alter omnia iussa herilia exequi velleret, nisi dum stricto ense, & sub pena mortis hæc he-

rus iniungere? Illane etiam morigera

& morata dicenda coniuncta, quæ in alio

suo diceret, equidem thorum alieno

concupit non polluam, fidemque con-

ivolem seruabo, taceret quo nō sis me,

quidquid mīhi in meatem venit, factu-

ram tamē si id tibi sciām fore vē displi-

ceat? Tales potrō sunt, qui, quod Re-

gu'æ ad peccatum & infernale suppli-

cium non obligant, eas de prochiani-

na, celiſſi-

mi est man-

cipit

Mancipiorum ac seruorum id pro-

prium est, qui non nisi flagellorum &

supplicij metu famulatum suum pia-

flant.

Vnde Poeta.

Oderunt peccare mali formidine pa-

ne

Verum oderunt peccare boni virtutis amore

Vt Deo magis placeant & gratiosi-

teret.

Monachus quidam nomine Martius *Gref. 3.*
vt scripto prodidit Magnus Gregorius, *Dial. 6. 16.*
cum in montem Marsicum solitariæ vi-
tae ducentæ ergo se coatulisset, inibi fer-
reæ pedem catenæ innexuit, hanc vero
ad rupem affixit, ne longius posset va-
gari, quam catenæ longitudo permit-
teret.

Quo audito Sanct. Benedictus quem-
dan è discipulis ad eum misit, qui ei *Benedict.*
diceret, *si seruus Dei es, non te renas exemplu;*
catena ferrea, sed catena Christi: Qui est tanta
illico obediens catenam soluit, solitus sed
ramen longius non processit, quam catena
constrictus esset.

Sic nos (quos à ferrea B. P. catena
liberavit) ad Regularum obseruantiam,
non sub featus & damnationis obli-
gatione, sed suaui amoris CHRISTI
Domini catena constringit nos volens,
hæc amoris catena magis ad illarum
obseruantiam impellere & potentius in-
flammare debet, quam ferrea timoris
peccati & poenæ infernalis.

Cæterum duo hic obseruanda sunt:

Primum quando Constitutiones &
Regulae circa rem ad unum è votis, *Regula*
quæ facimus spectantem, aut lege na- *quæ*
turali inhibitam versatur, tunc illam *duabus*
sub peccati reatu obligaturam, sed non causia
tam virtute Regulae vel constitutionis *causa*
ipsius, quam ratione voti vel legis natu-
ralis, vti id supra demonstratum
est.

Secundum, esto Regula ex se & na- *Tradit.*
tura sua ad peccatum non obstringat, *c. 10.*
nihilominus aliquid eam infringendo
pecca-

peccare posse, quod aliquid in eo negligentia, locordia, regulæ contemptus, vel vilipendientia, vel quid simile forte
1.9.106. interueniat. Sicut id D. Thomas de or-
at. 9. ad dñis Prædicatorij Regulis, quæ ex le-
j. & C. etiam ad peccatum, tam lethale quam
m. m. & veniale neminem obligant loquens, be-
l. ab. u. ne obsecravuit.

C A P V T . IV.

Non propterea quod leue quid per
Regulam præscribitur, excu-
satur eam infringens,
imo potius accu-
satur.

Aliam quoque vulgarem satis y-
Minime
inlanda
regula,
qui leuis
præcepit.
surpare dæmon tentationem solat,
ut Regulas aliquas nos transgredi fa-
ciat, nimis parva, levia & nullius
momenti esse dicens, quæ ijs aut ve-
niantur aut præcipiuntur, atque adeo
sanctitatem & perf.ctionem in hoc ne-
gans consistere.

Hoc ille astu opem ad hoc ei aevites
præbente nostra inertia, languore &
repose sepe nos eas violate & infringe-
re facit.

Vnde aduersus hanc tentationem ar-
mis quibusdam nōs necesse est commu-
nici.

Dico ergo primo per ipsum, quod
Luis ma- quis in sui purgationem adfert, leui vi-
uria gra- delicet ea, & tenuia esse dictans, cul-
norem fa- pam adeo non excusat & immixtum, ut
et regula etiam quadam tenus ingrauescat & ad-
transgres- augearur.
sionem.

lib. 14. de Est hæc doctrina S. Augustini, de A-
Causit. c. 15. dæ namque inobedientia loquens, ait:
Sicut Abrahæ in filio suo Iszaco immo-

lando obedientia, merito magaa & Adepecca-
minens reputatur, quod res tam ar-
dua & difficultis illi iniuncta esset: itam ut in aera
paradiso tanto maior primi parentis in- longe fuit
obedientia fuit, quanto id quod preceptum grauissimum
est nullus difficultas fuit. Quod nullus
in hoc ei sit excusationi locus.

Quomodo enim se primo nostri pa-
rentes excusare potueret, quo minus in
re tan facilis, ut erat ab uno tantum at-
bore abstinentia, Deo verant, obedienter,
præterim cum alijs permultæ in para-
diso arbores, & foitasse meliora feren-
tes poma, minime decesserit, de quibus
comedere poterant?

Quid quælo fecisset Adam, si ma-
gnum quid ei Deus præcepisset? si
quemadmodum Abraham præcepit,
filium virginum ut immolaret, ita
Adamo, mandasset dilectam virginem
sibi sacrificaret, quomodo in ea sacri-
canda puras morem gessisset, quine eam
contristaret, ne à pomis quidem vnius
vti id mandarat Deus, es abstinentia vo-
luit?

Parimodo ex eo, quod Regulæ, quas
quis transgreditur, adeo sint levata fa-
ciles, eius culpa & inobedientia magis
aggreviatur.

Quod etiam notauit S. Bonaventu-
ra: Minima negligēta inquit eo surpus mo- In specul-
ribus maculam ingerant, hominemque discip. ad
reprehensione dignorum reddunt, quo nauis: os in
vitari facilius cognit. potuerunt.

Si quod præcipiteret valde graue fo- In negl. du-
ret, ac factu difficile, aliquis forsitan ex- m. minoru-
cusationi esse posset locutus, at in readeo accusatio-
proelii ac leui quam adferre tui purga- ninodetur.
tionem queas?

Ad hæc quomodo mihi persuadeam in artuis & difficultibus fore
ut obedias, sine in facilibus quidem
ac leuibus obedientiam præstes? cui
enim credam facturum cum quod ma-
ius est qui quod minus est non facit? Non facie
Vnde S. Bernardus, Qui lingam suam magna qui
E. ventrem custodire non potest, monachus parsane-
ce & non est. gligit.

Quicadit
in partia,
citius in
magis
rues.